

Hjeltens Skål jag glad wil tömma!
 Han, som vågade och vann,
 Och lärt Europa dömma
 Hwad en Carl än göra kan.
 Med och Åra Segren leder,
 Som af ingen fruktan wet,
 Wisar Swenska Wimplens heder
 Samte Sin Dödlighet.

Dalarnes

Frögde=Qwåden

Wid början af 1788 års Fälttog,
 Uti Fyra

Råmpa=Wisor.

Den Första:

Swerte med mannamod ic.

Sjunges som: Bort alt hwad oro gör, Bort alt hwad
 hjertat qwålier ic.

Den Andra:

Swearne fordomdags slogo up
 tålt, ic.

Sjunges som: Swearne fordomdags drucko ur horn.

Den Tredje:

Öfwer Segren wid Hogland d. 17 Julii.

Gläds Swerte wid den post ic.

Sjunges som: Nu tackar Gud alt folk ic.

Den Fjerde:

Föreståld uti twänne Skålar.

Stulle wi ej hjelten fira ic.

Kan sjungas under flera wackra Meodier.

Lindöping, Tryckt hos Fredr. Schöenberg och Wärdtegrens
 År 1788.

Swerje med mannamod
Wisa din gamla låra!

Wapnen at bära,

För frihet och ära

Wäga dit blod.

Fruktan ej aldrig störta får,

GUSTAF för oss i spetsen går,

Blott at wi följe,

Och modet ej dölje,

Är segren vår.

Himlen, som styrer alt,
Och wil wårt wäl fullborda,

Sjelf oss omgjorda,

Bewara sin Smorda,

Har så befalt.

Frukta då icke dit förderf!

Rättwisan gör Soldaten djerf:

Swad

Hwad oss tilhörer,
Dch GUSTAF utförer,
Är Himlens wärf.

Den, som förtröstan har
Äldrig för wäldet fäfar;
Fienden rasar;
Men wi ha fått Wasar
Til vårt förswar;
Dch under detta dyra blod,
Med våra Fäders dygd och mod.
Om wi än kämpa,
Wi resa derjämte
Wär Årestod.

Weten at vår period
Ännu ej är försliden!
Nej gå i striden,
Dch helgen åt tiden,
Swearnas mod.
Under så tappre Rungars skygd,
Äran, på hwilken Thron är bygd,
Skal den förswara,
Dch Sæller bewara
Wasarnas dygd.

Den

Den Andra *).
Swearne fordomdags slogo up tält,
Wijade mod och styrka i fält.
Wi än i dag
Ha samma lag,
Hwem för oss an?
GUSTAF den Tredje så heter han:

Såren hos Ryßarna kistla dem än,
Dch skola därför ristwas igen.
De än en gång
Göra förfång:
Minnet är kort,
At Carl den Tolfte förde dem bort.

Kanske de wäpna sig under det hopp,
At denna Hjelten slutat sit löpp,
Dch icke mer
Faller dem ner:
Stackare de,
När de i GUSTAF makän får se.

Låt dem så trösta sig magten är stark,
Dch icke känna Sverjes Monark:
Han tucktar dem,
En emot fem,
Wägar at gå:
Fattiga Ryßar hwad ni lär få!

Den
*) Första wersen är til det måsta lånt ur en annan Wisa.

Den Tredie:
Gläds Sverje wid den post, som re'n för-
kunna hunnit,
At Carl en Årorik och lycklig seger wunnit,
At redan Hoglands högd et wedermåle gett
Om Swenska Flaggans pris, som knap-
past werlden sett.

Så med din Kunga-Son du wäntar guldne
tider,
Då under Lagrar bögd han för din wälfärd
strider:
Dch dina hamnar hägn af egna kölar får,
Der ej en trottsig Magt åt dina stränder går.
Gläds, at du än har barn, som uppå haf-
wets bölja
Ej frukta at sin Prins i sjelfwa döden följa,
Som under kulorsgnymedenbewäpnad hand,
Wil fackta eller dö för Kung och Fosterland!
Du wåra Fäders Gud! den tusen werdar prisa,
Dch än wårt Mannahem Din godhet wil
bewisa,
Wälsigna Sverjes Kung, och Sverjes
tappre Prins!
Hvars bragd en efterwerld med stor för-
undran mins.

Den

Den Fjerde:
Skulle wi ej Hjerten fira
Åga Swenska tänkesätt,
Lefwa under GUSTAFS spira,
Dch ej känna GUSTAF rätt?
Jo, så wist en själ är gifwen
Bli min pligt mit föremål,
Dch af dessa känslor drifwen,
Dricker jag min Konungs stål!

Äran skal Din Lager fukta
I Din slagne fiends blod,
Den Du redan lärt at frukta
Swenska Wapnen, och Dit Mod.
Som Gustavianer strida,
Dch wår fiends Här förströ,
Bli wår ära, wid Din sida,
Kunna segra eller dö.

Än en Carl wårt tidhwarf fågnar:
Undra ej Han wist sig stor!
Mindre bragd ej Hjerten ägnar,
Han är ju Kung GUSTAFS Bror?
Sverje ingen fruktan hafwer,
Som blir sålt och årorikt,
När hos Carl ar och Gustafwer
Wasa blodet är sig likt.

Hjel.